

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra hudební výchovy a kultury

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Student/ka:	Alžběta Moravová
Studijní program:	Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Hudba se zaměřením na vzdělávání
Téma bakalářské práce:	TRADIČNÍ VÝROBA HUDEBNÍCH NÁSTROJŮ KARLOVARSKÉHO KRAJE
Vedoucí práce:	Mgr. Vít Aschenbrenner, Ph.D.
Oponent práce:	Prof. PhDr. MgA. Jan Vičar, CSc.
Akademický rok:	2020/2021

Koncepce práce a její struktura: Standardní koncepce a velmi dobrá struktura

Obsahová stránka: Sporný typ kompilace, resp. běžné parafráze odborných či popularizačních textů

Jazyková stránka: Stylisticky v pořádku, místy méně obratná

Formální stránka: V pořádku, dle platných norem

Hodnocení: Dobře

Autorčino vyprávění je čtivé a informativní a jeho cílem je „vzbudit ve Vás zájem o historii výroby hudebních nástrojů.“ Ale v kom? V oponentovi? Nebo v autorčiných v žácích někdy v budoucnosti? V tom případě ovšem spisu chybí metodický list či popis vzorové vyučovací hodiny, jejíž téma by bylo nesporně zajímavé a regionálně (vlastivědně) cenné.

Z hudebně historiografického úhlu pohledu konstatuji, že práce je pouze nevyváženou kompilací (či „výpisky z četby“, např. z publikace Jiřího Pátka) pojednávající o historii výroby hudebních nástrojů v Schönbachu, resp. Lubech. Není jasné, odkud pisatelka čerpala informace pro podkapitulu 1.5 (Současná výroba v hudebních nástrojů v Lubech), neboť zde chybí jakékoli odkazy. Obdobně pojaté, ovšem velmi stručné pojednání o výrobě hudebních nástrojů v Kraslicích působí jako přívažek, vytvořený patrně z důvodu dosažení doporučeného rozsahu bakalářské práce. Z hlediska geografického a historického vymezení i povahy tématu je velmi sporný název celého spisu. Ten měl spíše zachytit část reálné dobové sítě německých nástrojařských firem (ve městech Schönbach, Graslitz, Markneukirchen, Klingenthal) nebo odkazovat jen na Schönbach, resp. Luby. Škoda, že nebyl učiněn pokus pojednat na základě pramenů o něčem dosud nezpracovaném, například o etapě 1938 (Mnichov) až 1946 (odsun Němců) a konkrétní důsledcích tohoto období pro nástrojaře a hudební kulturu. Nebo přinést podrobnější či dosud neznámou historii některého z houslařských rodů a jeho nástrojové produkce, což by doplnilo proslulou práci Jalovcovu.

Dílčí náměty pro zamyšlení: V přehledovém pojednání tohoto typu se mi jeví jako vhodnější hovořit o Schönbachu, a až od roku 1947 o Lubech (srov. správnou poznámku č. 9). To by se mělo projevit i v anglickém resumé. Které slovo je vlastně klíčové? Tím by se vyřešily i zavádějící formulace typu „...si dokázaly udržet Luby své jméno a předčily svými nástroji nekvalitní zvuk „krejcarových“ schönbašských výrobků z továrenské výroby“ (s. 10), „lubští dodavatelé“ nebo „v této době se o Lubech mluví jako o rakouské Cremoně“ (s. 12) atd. Formulace „lubští“ se dostává i do rozporu se „schönbašskou houslařskou školou“ (s. 13) apod. Prosím dále Alžbětu Moravovou o vysvětlení rozporu (na s. 20) mezi „Město mělo v této době okolo 5 000 obyvatel...“ a „...počet nezaměstnaných se vyšplhal až na 12 000 lidí“.

Příloha – rozhovor s mladým houslařem Michalem Ráczem je čtivý, nutné je ovšem doplnit dataci (a to tím spíše, že se jedná o jedinou původní část spisu), a případně i nástrojařův miniportrét (nebo rodiny Ráczů).

Anglické resumé si patrně autorka napsala sama, a proto se tam vyskytují mnohé drobné nedostatky, viz např. formulace „...interview with the youngest **violinist** from Luby, Michal **Ráczem.**“

V Plzni dne 6. června 2021

.....
prof. PhDr. Jan Vičar, CSc.